

L'acceptació a tràmit de la ILP a favor de la dació en pagament per part del Congrés dels Diputats constitueix un fet polític i social de la major importància. Representa una primera victòria de la mobilització popular davant la injustícia intolerable que significa el desnonament i la ruïna de milers i milers de famílies per satisfer la cobdícia d'un sistema financer que, després d'haver provocat una devastadora crisi econòmica, ha estat rescatat amb cabals públics.

Aquesta finestra d'esperança obliga la ciutadania, però, a romandre vigilant per tal que el procediment parlamentari que s'enceta no dilueixi les exigències, mínimes i irrenunciables, plantejades per la ILP: la dació en pagament retroactiva, la moratòria immediata sobre les expulsions, l'accés al lloguer social.

Cal prendre la mesura de la gravetat del moment. Sens dubte, en el gir d'última hora dels partits majoritaris, entestats a bloquejar la ILP, han pesat la mobilització social i la commoció causada en l'opinió pública pels suïcidis d'aquests últims dies, esgarrifós indicador del drama que estem patint. Esdevé urgent que des de les administracions més properes pervingui a la ciutadania un missatge inequívoc de solidaritat mitjançant l'adopció de mesures enèrgiques, a l'alçada de les circumstàncies.

És amb aquest esperit, alhora exigent i de proposta, que hem acudit el 13 de febrer a la Comissió Mixta sobre els llançaments, espai de trobada promogut per l'Ajuntament de Barcelona que aplega representants de diferents estaments, des de la judicatura fins als moviments veïnals, passant per la mateixa administració municipal. Celebrem l'existència d'aquesta comissió, de la mateixa manera que ens congratulem del suport de l'Ajuntament a la recollida de signatures a favor de la ILP. Justament ahir, la Comissió rebia dades fefaents, confirmant un extrem que, de manera empírica, ja veníem constatant als nostres barris: el creixement exponencial dels desnonaments per impagament de lloguer (a Barcelona, no menys de 400 al mes en el darrer període). Tot plegat palesa la urgència d'avançar, amb mesures efectives, cap a un parc d'habitatges de lloguer social.

Davant l'allau de desnonaments per motius econòmics, concentrar els esforços en determinades promocions amb ubicacions o finalitats específiques -promocions que, en el millor dels casos i a partir de les previsions del propi l'Ajuntament, representarien 400 unitats el 2015... en una demarcació que, segons el cens d'habitatges de nova construcció recentment publicat, disposa de 42.142 pisos per vendre, actualment en mans d'entitats bancàries i fons d'inversió- resulta notòriament insuficient.

El problema rau, no pas en una il·lusòria reactivació de l'obra nova, sinó en les polítiques públiques destinades a donar un ús social a l'immens estoc d'habitatges nous i de segona mà existent, responen així a les necessitats de la població. Des d'aquest punt de vista, constatem els escassos resultats obtinguts per l'Ajuntament quan s'ha limitat a apel·lar a la bona voluntat de les entitats financeres, tant pel que fa a mediacions com en la cessió de pisos a l'administració. És necessari passar a una velocitat superior amb gestos molt més decidits i de forta càrrega simbòlica.

Per tant, demanem:

- Que l'Ajuntament de Barcelona es declari partidari d'aplicar sense més tardança una moratòria sobre els desnonaments que afectin habitatges familiars, i anunciï que la Guàrdia Urbana no col·laborarà en l'execució de cap llançament.
- Que l'Ajuntament de Barcelona faci una crida solemne a les entitats bancàries, fons d'inversió immobiliària i grans propietaris perquè aturin els procediments en curs i s'avinguin a negociar amb les famílies afectades, anunciant que deixarà d'operar amb aquelles entitats que mostrin insensibilitat social.
- Que, en el mateix sentit, l'Ajuntament pressioni aquestes entitats per tal que les famílies que actualment ocupen pisos propietat de bancs puguin regularitzar la seva situació mitjançant l'establiment d'un lloguer social, evitant així el deteriorament dels immobles abandonats o l'actuació de xarxes delictives.
- Que l'Ajuntament doni igualment suport als veïns i veïnes que pateixen la morositat de les entitats bancàries a l'hora de fer front a les despeses comunitàries. • Que reaccioni davant l'explosió del nombre de desnonaments per impagament del loguer, treballant per establir, en col·laboració amb els jutjats, un dispositiu d'informació que faci possible una intervenció en temps útil, orientada a evitar els desnonaments i a garantir en última instància un real·lotjament adequat a les necessitats de les persones afectades.
- Que l'Ajuntament replantegi el seu Pla de l'Habitatge per tal d'adequar-lo a l'actual situació d'emergència social, prioritzant l'habitatge de lloguer assequible en les seves promocions.
- Pel seu caràcter emblemàtic en un entorn severament colpejat per la crisi, demanem una intervenció prioritària sobre el conjunt d'habitatges de Torre Baró, de tal manera que l'Ajuntament insti REGESA, ens responsable d'aquesta promoció, inicialment destinada a la venda, a traspasar-la a un règim assequible de lloguer social.

- Que, per tal de mobilitzar l'estoc de pisos deshabitats que roman en mans de bancs i fons d'inversió, faci tot el necessari per establir un llistat actualitzat d'aquests habitatges i adopti eines de fiscalitat municipal apropiades, penalitzant fortament el seu desús social.

Barcelona, 15 de febrer de 2013

Plataforma d'Afectats per les Hipoteques (PAH)

Observatori Drets Econòmics, Socials i Culturals (DESC)

Federació d'Associacions de Veïnes i Veïns de Barcelona (FAVB) Associació 500 x 20 ATTAC - Catalunya